

РЕШЕНИЕ

№ 360

гр. Варна, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Калинка Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20213110203123 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на КР. К. К. против НП № 19-0819-006502/ 22.11.2019г. на Началника на група при ОД МВР гр. Варна, с което на КР. К. К. е наложено административно наказание в пункт първи "ГЛОБА" в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1пр.1 от ЗМВР и в пункт втори "ГЛОБА" в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1пр.2 от ЗМВР.

Жалбоподателят моли да бъде отменено НП, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание редовно призован, жалбоподателят не се явява, но се представлява, като процесуалният му представител поддържа жалбата му.

Въззиваемата страна не се представлява и не е изразила становище по жалбата.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от текста на съставения акт за установяване на административно нарушение според административнонаказващия орган, на 14.10.2019г. в около 10ч. в гр.Варна жалбоподателят управлявал МПС лек автомобил с рег. №B2900HP, като автомобилът бил с прекратено

регистрация и водачът не носил СУМПС и КТ към него.

Съставен бил акт за установяване на административно нарушение след което било издадено атакуваното от въззивника наказателно постановление.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление на е издадено от компетентен орган съгласно заповед № 8121з -515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи.

В хода на административно наказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение. Нарушението описано в НП се различава съществено от нарушението описано в АУАН. Видно от диспозитивната част на НП жалбоподателят е санкциониран с две адм. наказания Глоба за това, че не носил СУМПС и КТ към него. Видно от обстоятелствената част на НП, АНО е описал три нарушения, но е наложил две наказания Глоба, като е споменато с едно изречение, че за нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДП било образувано ЗМ №461/19г. Въпреки този факт АНО е дал описание и на нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДП.

Видно от обстоятелствената част на АУАН на жалбоподателя са вменени едно нарушение по чл.140 ал.1 и едно нарушение чл.100 ал.1 т.1 от ЗДП. Не е било описано второ нарушение по чл.100 ал.1 т. 1 от ЗДП.

Съдът намира, че в акта за установяване на административното нарушение и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да съществува единство както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението. Противното води до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Предвид гореизложеното на съда не става ясно за извършването на кое точно нарушение жалбоподателят е бил наказан и за какво нарушение същия следва да носи административно наказателна отговорност. В издаденото наказателно постановление АНО е въвел нови фактически положения, обстоятелства за

които няма съставен АУАН и които не фигурират в изброените от актосъставителя нарушения. Посоченото нарушение е от кръга на същественияте, което води до ограничаване правото на жалбоподателя да се защитава в административнонаказателното производство. Жалбоподателят не е могъл да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Поради всичко изложено до тук съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като въззивникът не е могъл да разбере за какво нарушение е била наказан, което пък от своя страна се явява абсолютна процесуална предпоставка за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Позовавайки се на влязлата в сила разпоредба на чл.63, ал.3 от ЗАНН на 04.12.2019г. процесуалния представител на жалбоподателя е направил искане преди края на съдебното заседание за присъждане на разноските по делото. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. за процесуално представителство. В случая възнаграждението е към минимума определен в Наредбата за размера на адвокатските възнаграждения. В конкретния случай производството по делото продължи в едно съдебно заседание, не е с фактическа или правна сложност. По тези съображения в полза на жалбоподателя, следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в минимален размер от 300 лв., определен съгласно Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо съдът намира, че следва да осъди ОД МВР Варна, тъй като именно това е страната участвала в производството да заплати на жалбоподателя сторените от него разноски в размер на 300 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 19-0819-006502/ 22.11.2019г. на Началника на група при ОД МВР гр. Варна, с което на КР. К. К. е наложено административно наказание в пункт първи **"ГЛОБА"** в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1пр.1 от ЗМВР и в пункт втори **"ГЛОБА"** в размер на 10 лева на основание чл.183 ал.1 т.1пр.2 от ЗМВР.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Варна да заплати на КР. К. К., сумата от 300 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____